

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoCsp/15/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819202533
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3819202533.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudcov JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, so sídlom Majerníkova 3479/3A, Bratislava, proti žalovanej H. Y., bytom Q. XXX/XXX I., o zaplatenie sumy 168 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 8. januára 2020, č.k. 9Csp/49/2019-39, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. vyslovil, že žalovanej sa nepriznáva nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 3 ods. 1, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 9, § 54a, § 100 ods. 1, § 101, Občianskeho zákonníka, ďalej ust. § 1 ods., 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a), b), d) zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 12.06.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 304604373. Podľa zmluvy sa veriteľ (žalobca) zaviazal na žiadosť spotrebiteľa (žalovanej) poskytnúť spotrebiteľovi bezúčelový spotrebiteľský úver v sume 250 eur a spotrebiteľ sa zaviazal peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 242 eur, t.j. zaplatiť celkovú čiastku 492 eur, a to do 12.06.2016. Termín konečnej splatnosti zmluvy bol stranami dohodnutý na 12.06.2019. V predmetnej zmluve sa ďalej uvádza odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 70 eur, čo predstavuje RPMN vo výške 28%, úrok vo výške 68,80% ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo v prípade riadneho splatenia úveru v dohodnutom termíne predstavuje sumu 492 eur, priemerná hodnota RPMN 25,88 %. Doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru boli dohodnuté na deň 12.06.2016. V konaní nebolo sporné, že žalobca bol dodávateľom pri uzatvorení predmetnej zmluvy o úvere v zmysle § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, teda osobou, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy konala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľom ako právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti. S prihliadnutím na označenie žalovaného v predmetnej zmluve o úvere nieť pochyb, že žalovaná bola pri uzatvorení predmetnej zmluvy o úvere spotrebiteľom podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka ako osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, rovnako ani nekonala v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Vzhľadom na

vyššie uvedené súd dospel k záveru, že v tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu a súčasne o spotrebiteľský úver (s prihliadnutím na povahu zmluvných strán, obsah zmluvy a vopred pripravený obsah zmluvy na predtlačenom formulári) a že na tento vzťah medzi veriteľom a dlžníkom je potrebné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva.

2. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že žaloba bola podaná elektronickým podaním dňa 14.06.2019. Podľa písomného potvrdenia súdu je síce uvedené, že dňa 12.06.2019 bol prijatý návrh na začatie konania na Okresný súd Prievidza, čo je však podľa zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) (ďalej len „zákon o e-Governmente“), ustanovenia § 18 ods. 1 tohto zákona notifikáciou, ktorú sú orgány verejnej moci sú povinné zasielať, ak tak ustanovuje zákon. Orgány verejnej moci môžu zasielať notifikácie o priebehu a stave konania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach osobám, ktoré sú účastníkom konania alebo ktorých sa vec týka, ak to nie je v rozpore s osobitnými predpismi a ak im to umožňuje technické alebo programové vybavenie. Podľa ods. 2 tohto ustanovenia notifikáciou je na účely tohto zákona právne nezáväzná informácia, ktorú zasiela orgán verejnej moci a ktorej obsah ustanovuje zákon. Technologické zabezpečenie prenosu notifikácie určuje správca notifikačného modulu v rámci funkcionality ústredného portálu. Podľa elektronického súdneho spisu bolo podanie žalobcu - návrh na vydanie platobného rozkazu prístupný prijímateľovi podľa § 32 ods. 1 a 9 Zákona o e-Governmente, Okresnému súdu Prievidza, až dňa 14.06.2019. Podľa týchto ustanovení uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta. Ak k elektronickému doručeniu dôjde v deň štátneho sviatku alebo v deň pracovného pokoja, lehota na konanie alebo na vykonanie úkonu, ktorej začiatok je spojený s okamihom elektronického doručenia, začne plynúť najbližší nasledujúci pracovný deň; to neplatí, ak osobitný predpis ustanovuje alebo z povahy konania alebo úkonu vyplýva, že orgán verejnej moci alebo iná osoba sú povinní konať aj v deň, ktorý je štátnym sviatkom, alebo v deň pracovného pokoja. Elektronická doručka sa vytvára a potvrdzuje pri každom elektronickom doručení, pričom ak nejde o doručenie do vlastných rúk, vytvára a potvrdzuje sa automatizovane, keď nastane moment doručenia. Elektronické podanie vrátane všetkých elektronických dokumentov (jej príloh), sa považuje za doručené uložením tejto elektronickej úradnej správy, pričom uložením elektronickej úradnej správy sa rozumie okamih, odkedy je elektronická úradná správa objektívne dostupná prijímateľovi v elektronickej schránke adresáta. Návrh bol súdu dostupný podľa elektronického súdneho spisu až dňa 14.06.2019. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 54a Občianskeho zákonníka ex offo skúmal, či nárok žalobcu, v konaní uplatnený, je, resp. nie je (v zmysle s ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka) premlčaný. Návrh bol podaný žalobcom 14.06.2019, úver bol podľa zmluvných dojednaní v úverovej zmluve splatný 12.06.2016. Trojročná premlčacia doba uplynula 12.06.2019, návrh bol podaný 14.06.2019, po uplynutí premlčacej doby, z dôvodu premlčania bolo teda potrebné žalobný návrh zamietnuť.

3. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 255 ods. 1, 2 CSP tak, že aj keď v celom rozsahu úspešnému žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal, keďže mu zo súdneho spisu žiadne trovy konania nevyplývajú.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, keď žalobu zamietol z dôvodu premlčaného nároku, nakoľko žaloba bola podaná v stanovenej lehote, t.j. ešte pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Žalobca k odvolaniu pripojil i potvrdenie o tom, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol zo strany žalobcu odoslaný dňa 12.06.2019, teda posledný deň, kedy si mohol predmetný nárok uplatniť. Vzhľadom na uvedené žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

6. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 a contrario CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP, pričom v súlade s § 387 ods. 2 CSP odvolací súd poukazuje v celom rozsahu na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie, s ktorým sa stotožňuje.

7. Odvolací súd preskúmal odvolacie námietky žalobcu a v plnom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie. Zo skutočností zistených dokazovaním vykonaným pred súdom prvej inštancie vyplýva, že v rámci spotrebiteľského záväzkového vzťahu žalobca poskytol žalovanej spotrebiteľský úver v sume 250 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala bez stanovenia mesačných splátok vrátiť a zaplatiť odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov vo výške 70 eur (RPMN 28%) spolu s úrokom vo výške 68,80 % ročne z poskytnutého úveru až do jeho úplného uhradenia, čo predstavovalo spolu sumu 242 eur. Na základe uvedeného sa žalovaná zaviazala zaplatiť celkovú čiastku vo výške 492 eur do 12.06.2016, čo predstavovalo termín konečnej splatnosti. Žalovaná ku dňu podania návrhu na vydanie platobného rozkazu plnila len v časti istiny 82 eur, t.j. do 12.06.2016 (termín konečnej splatnosti) neuhradila celú pohľadávku spolu s príslušenstvom. Súd prvej inštancie v prejednávanej veci žalobu zamietol na tom skutkovom základe, že ex offo skúmal premlčanie v zmysle ust. § 54a, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka.

8. V zmysle ust. § 54a Občianskeho zákonníka premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť. Pri tejto konštrukcii právneho pravidla možno hovoriť o tzv. nepravej preklúzii. Ide o akýsi hybrid medzi klasickým premlčaním a preklúziou. Oslabenie práva je viazané na objektívnu právnu skutočnosť? na kvalifikované uplynutie času v rozsahu podľa ustanovení o premlčaní. Všeobecná premlčacia doba je trojročná, pričom následkom premlčania vo všeobecnosti je nepriznanie premlčaného práva veriteľovi na námietku dlžníka. Na základe predmetného ustanovenia Občianskeho zákonníka po márnom uplynutí premlčacej doby právo nemožno vymáhať, pričom na túto skutočnosť musí súd prihliadnuť aj bez námietky. V prípadoch spotrebiteľských právnych vzťahov sa nárok po uplynutí premlčacej doby neoslabuje (ako tomu býva pri klasickom premlčaní), ale priamo zaniká.

9. Občianske právo rozoznáva dva základné druhy lehôt, sú to lehoty procesné a lehoty hmotnoprávne. Občiansky zákonník upravuje lehoty hmotnoprávne a Civilný sporový poriadok upravuje lehoty procesné. Základný rozdiel medzi lehotou procesnou a hmotnoprávnou spočíva v následkoch, ktoré jednotlivé predpisy spájajú s uplynutím konkrétnej lehoty. Hmotné právo spája následky s lehotou hmotnoprávnou, a naopak s procesnými lehotami, ktoré sú upravené normami práva procesného, sú spojené následky v oblasti civilného procesu. Praktickosť dopadov rozlišovania hmotnoprávných a procesných lehôt je pomerne dôležitá. Totiž na zachovanie procesnej lehoty je potrebné, aby bol úkon najneskôr v posledný deň podaný na poštovú prepravu. Naopak, hmotnoprávna lehota je zachovaná jedine vtedy, ak bol úkon v posledný deň lehoty doručený adresátovi (dostal sa do sféry jeho vplyvu) - napríklad, ak bola žaloba doručená súdu. Tento rozdiel môže mať ďalekosiahle následky, napríklad typicky hmotnoprávnou lehotou je premlčacia doba (lehota), teda úkon smerujúci k jej prerušeniu musí byť v posledný deň lehoty nielen odoslaný adresátovi (súdu), ale adresátovi (súdu) aj skutočne doručený.

10. Odvolací súd sa preto v plnej miere stotožňuje s právnym názorom vysloveným v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie, keď došlo k premlčaniu dlhu žalovanej na nesplatenom úvere. Z dôvodu absencie uvedenia jednotlivých splátok v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej medzi žalobcom a žalovanou, za termín konečnej splatnosti daného spotrebiteľského úveru sa považoval deň uvedený v predmetnej úverovej zmluve, a to 12.06.2016. V danom prípade termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastal dňa 12.06.2016 a v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplateného dlhu odo dňa termínu konečnej splatnosti úveru, teda odo dňa 12.06.2016 a uplynula k 12.06.2019. Svoje právo na zaplatenie zosplateného dlhu žalovanej zo spotrebiteľského úveru si žalobca uplatnil až návrhom na vydanie platobného rozkazu, ktorý bol doručený súdu prvej inštancie dňa 14.06.2019, teda po márnom uplynutí premlčacej doby.

11. Pokiaľ žalobca namietal, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol odoslaný dňa 12.06.2019 (čo je streda, riadny pracovný deň), o čom svedčí i priložené potvrdenie, odvolací súd považoval predmetnú odvoláciu námietku žalobcu za nedôvodnú. Plynutie premlčacej doby sa v zmysle Občianskeho zákonníka považuje za hmotnoprávnu lehotu (dobu), v dôsledku čoho na zachovanie hmotnoprávnej lehoty (doby) v predmetnej veci bolo potrebné, aby žalobcov návrh na vydanie platobného rozkazu bol doručený súdu prvej inštancie najneskôr dňa 12.06.2019, nakoľko premlčacia doba začala plynúť dňa 12.06.2016, ktorý predstavoval termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z potvrdenia o odoslaní podania (č.l. 13) a z písomného potvrdenia súdu (č.l. 16) síce vyplýva, že návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu bol odoslaný elektronickým podaním a prijatý na súde prvej inštancie dňa 12.06.2019, ale v zmysle ust. § 18 ods. 1, 2 zákona o e-Governmente uvedené potvrdenie súdu je

notifikáciou, ktorú sú orgány verejnej moci povinné poselať, ak tak ustanovuje zákon, pričom notifikáciou je právne nezáväzná informácia. V zmysle ust. § 32 ods. 1 zákona o e-Governmente podľa súdneho spisu bol návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu objektívne dostupný súdu prvej inštancie až dňa 14.06.2019, čo sa považuje za deň prijatia návrhu žalobcu na súd. Elektronické podanie je doručené súdu uložením tejto elektronickej správy, t.j. okamihom doručenia sa považuje skutočnosť, keď je elektronická správa objektívne dostupná prijímateľovi (súdu) v elektronickej schránke. V predmetnej veci bol návrh žalobcu na vydanie platobného rozkazu dostupný, resp. doručený súdu prvej inštancie dňa 14.06.2019.

12. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd námietky žalobcu uvádzané v odvolaní nepovažoval za dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

13. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola úspešná žalovaná, ktorá tak má nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže jej však žiadne trovy odvolacieho konania preukázane nevznikli, odvolací súd žalovanej náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

14. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).